

38, Rue de Canton, 38, — CHOLON

CÓ BÁN CÁC THÈ THUỐC CAO ĐƠN HƯƠN TÀN RẤT THẦN HIỆU NHƯ SẼY MÀY:

4° Họ nêu khó khăn, dậm lên chân
ghét, hơi thở không được thông, thì

đồng dầu cây mà thoa thì thấy hiệu
nhiệm.

Giá mỗi gói 0đ 15, — 10 gói... 1đ 40

Cảm mạo thương hàn, mẩn nóng
mặt đỏ, bị đàm ngực chẹn, cơn mả

Mỗi gói gạo là..... 0,8...

Chà mời gọi. 08 10

500.000 quan

Như vậy mua trái-đơn thể nào cũng lợi, không khi nào thiệt

[illegible]

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Pasteur, MARSEILLE, France

“Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA”

Tai Editha Ouai E. Outrey

Đã hơn 15 năm nay các nơi đều nghe danh và được vừa lòng cũng
hơn ngời luôn. Có sẵn nhiều món rất xinh đẹp, đồ cho quý ông muốn
chọn đồ khác lạ. Muốn đặt đồ cho khéo và vừa ý, thì nên gọi thư nhà
thường nghĩ với Xương-thơ-mộc này.

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NGHIÊM

Đường Espagne, số 200 (góc chợ mới), Saigon

GIÀ RÈ :

Tiệm này có trữ đủ các đồ CẦN DỤNG VỀ ĐIỆN KHÍ như DÂY ĐIỆN, BÓNG ĐÈN, QUẠT MÁY ĐIỆN, BÀN Ủ ĐIỆN và cả các KIỆN ĐIỆN THẤP BẰNG DẦU SÁNG VÀ DẦU LỬA có MĂNG SÓNG và HÀNG TỰ LỰA BẮC-KỲ.

Bán sỉ và bán lẻ giá rẻ.

Số 85-87 đường Marine - Cholon

ĐÃ NGON MÀ HẤP VÊ-SANH

Sự học-cứu đời nay, dầu dầu cũng chú trọng về phép vệ-sinh, mà **nhứt** là các môn thực-phẩm.

Bên hiệu đã chế ra nhiều thứ bánh ngọt và trái cây muối đường, hơn hai mươi món, đã ngon diệu thơm tho mà dễ ăn không hư không ỉu, và một món ăn rất hợp pháp vệ-sinh vậy. Xã-hội yêu dân và kính trọng người công-thực-phẩm của bên hiệu kia trên đó là một món thực-phẩm cao-thên hơn các thứ bánh khác xin chớ quên quai què.

CÁC TỈNH NAM-KY VÀ PHNOM-PENH ĐỀU CÓ TIỆM ĐẠI LẠ.

TIEU-THUYẾT

BÓP CÁI CẮC (1)

Tác giả: **CƯỜNG-SĨ THAT LANG**

Đoạn thứ năm

CQC TÌM TRẮC

(Tiếp theo)

Những tướng làm như vậy thì kẻ
sợ gần chết, người dạn già thế ấy, tại
sợ ấy, phạm giới ấy, mà có cái da bọc
đầu. Thấy còn đường lúc yếu thì thì
không được nhiều tiền, sẵn gặp có
ai tội gì mà không già đổi một
lần tình cho qua ngày tháng, chơi họ
đi thì chả không tốn su nướ, kỳ
trên song lòng không bao giờ
đang ấy đang vào học bổ kinh, dăm
ngày trước khi nào bước động

(1) Chẩn rất hoặc in làm nguyên bốn.

thang máy sẽ kiểm con gái nhà sang
giàu mới nó máy đẹp mặt với là con
anh em. Dại là cô tư son đỏ, chớ
như thầy ấy đời này ai cho là đại
Đến khi thì tốt nghiệp đầu rồi về bố
trong Nam Kỳ, không thu từ ra về nữa.
Cô nghĩ mà ngán, giận lây cả bạn học
sanh cả trường Cao-Dăng, hồn lìa
cả người học chữ thầy. Chồng gần đến
ngay về tổ quốc, lại hay hỏi cô xem
đã chọn được người nào chưa. Cô trả
lời rằng cô không muốn lấy mấy ông
mấy thầy vì ông nào thầy nào cũng
diện một bộ về cho thiệt đẹp mà
gã găm đem-bà con gái, chơi không
tốt tiền thường coi như một cái thủ
đoạn hay giỡn. Con như người tử tế
thì ai ai cũng đến coi vợ cô con, không
lẽ cô xen vào mà phá cho gia đình
người ta tan nát. Khi vui cả chuyện
ông cô được cô phải làm chứng mau
mau, cho ông được biết người ấy
trước khi ông về tây, thì cô thưa với
ông xin để cho cô về quê nhà mà ở

hắn, lấy đó mà dùng làm rượu làm
nước, trồng khoai ta bắp, bao giờ
cò coi trong làng trong tổng có ai góa
vợ mà cò lòng thương tưởng đến cò
thì cò sẽ liệu, cò chôn thối thành thối
khó mà phân biệt kẻ chơn người dả.
Hôm trước cò gặp thấy ba Tướng
mới nhả ông phân Trắc. Thấy thấy
hùn với cò mà đánh bài thì chắc
ràng cũng một phường với ông học-
sanh trường thuốc kia trước, mới
định tâm gạt cho bộn ấy sa mà, theo
đuổi cò nam bảy tháng cho nhọc công
tốt của mà vô ích chơi. Ấy cũng là
mặt cách tra trù của đơn-bà-vay. Thời
thì con mắt liếc cò thấy, miệng cười
cò duyên, bao nhiêu thuốc mà đơn-bà-
chưa sẵn để làm cho ngã quân xiêu
dính, cò đến dùng hết cả. Quân áo,
vòng vàng chuỗi hạt, tóc tai láng nhuột,
một vậy cò chẳng cần. Đánh bài mà
cò thấy hùn thì mới đánh, dùng cho
thầy chụp hình và mới một lần. Cò
kể chắc sao sao anh chàng này cũng

đá lâu rồi mà bợn ấy tro như thế
gỗ vậy? Không có lẽ nào chứ hở?
Phượng ngỏn cổ đầu; Chối đầu có
ngáy dứt vậy. Cô cầm cái bao bên
đùi chêm một người chẳng có tới
tính gì với cô, trời đất lẫn lộn vậy
đào vào lòng cô vậy. Ngày nào cũng
lủn sốm cho người ấy thương mình,
như vậy đã có cái cảm tình với người
ấy rồi. Ban đầu đâu không có chút
tình nào nhưng lần lần lòng người
tưởng tới thấy ta không nghĩ, Anh
ấy càng ngày lại càng ăn nói đoan
trang, không một lời là là, lại càng
đi đứng nghiêm chỉnh, biết làm sao
mà ta soi thấu cái lòng ấy? Sao làm
khí ta đi xe kéo có nhiều thấy dọc
xe đuổi theo ta, mà thấy này lại có cái
tánh riêng gặp đơn-bà mà lòng lại đã
đạ như sắt vậy? Hay là anh chàng này
đã quen mặt rồi, nhưng còn giấu
giếm?

Cô lén mò hỏi đó là cha được rồi, Cô
biết mặt và già rồi gặp đơn nhà bà

mắm. Cỏ bèn ra chợ đón, làm bộ than mặt, dò hỏi coi thấy bà có mối thù nào chăng. Vũ giả một lá kinh mền chủ tử tử, hay là biết chủ với người đứng đầu đường hoàng, nên thuật với cô rằng chưa từng thấy mặt buổi nào còn trẻ mà được như vậy, ban ngày thì tuổi hoa sữa kiêu, đọc sách, khấy dùi, chụp hình, đêm có chơi cùng về sớm, mà bao giờ cũng chẳng thấy đến bà con gái lại vắng đến nhà.

Cô tư ngơ vạng, lòng khiến thầm nhớ trộm thương. Muốn đến nhà một lần, mà tính không biết mượn cớ gì. Sầu một hôm có bạn được thư chồng ngủ mất trên Văn-Nam-giới võ, cô liền cầm cái thư áp xuống ấy Thái Hà.

—Ừ, có tú? Cháu có a. Có đi đâu xuống dưới này?

—Tôi xuống chơi với người chị em ở gần đây, sẵn dịp ghé thăm thầy và cây thầy một việc.

—Được, xin cứ cứ nhé, tôi có thể giúp cô thì tôi rất sẵn lòng.

— Đọc bằng tiếng tây hay là đọc sơ qua rồi cắt nghĩa bằng tiếng Annam cho cô nghe?

— Thấy cứ cắt nghĩa bằng tiếng Annam thôi.

(Sau sẽ tiếp theo).